



SVETOPIŠEMSKI MARATON

VZLJUBIL ME JE



Gradivo za otroški program

Predlog izvedbe veroučne ure ali otroškega programa za otroke od 6 do 10 let. Program za približno 45 min zajema:

1. Uvodno igro
2. Pesem
3. Zgodbo
4. Vprašanja
5. Odlomek iz Svetega pisma
6. Pesem

1. PREDLOGI ZA UVODNO IGRO, da se otroci malo sprostijo.

Metanje bonbonov v kozarec s srčki

Okrasite kozarec s širokim ustjem, tako da nanj povsod nalepite srčke. Vsaka skupina dobi en kozarec. Naredite črto približno 1,5m oddaljeno od kozarcev. (Mlajši otroci lahko stojijo bliže.) Razdelite otroke na dve skupini. Vsak igralec stoji za črto in ima tri poskuse, da vrže bonbon v papirčku v kozarec. Zmaga skupina z največ bonboni. Ob odhodu razdelite bonbone zmagovalni skupini.

ali

Spuščanje srčkov

Izrežite deset majhnih srčkov iz tršega papirja. Vsakega priprnite s ščipalko. Okrasite litrski kozarec ali drugo primerno posodo z obrisi srčkov. Otroci izmenjaje stojijo nad kozarcem in spuščajo ščipalke s srčki z višine pasu. Vsaka ščipalka, ki pristane v kozarcu, je vredna deset



točk. Če imate veliko otrok, jih razdelite na skupine. Pripravite kozarec in deset ščipalk za vsako skupino. Otrok ali skupina z največ točkami zmagaja.

ali

Osvoji srce

Pripravite en plakat za vsako skupino, nanj narišite srčke v velikosti od 5 do 15 cm. Prilepite plakat na steno, tla ali vrata, okrog plakata nalepite časopisni papir, da morebitno risanje čez rob plakata ne poškoduje površine. Razdelite otroke na skupine. Dajte flomaster ali barvico igralcu z zavezanimi očmi in ga postavite pred plakat s srčki. Otrok mora napisati svoje začetnice v srce. (Več kot 50 % obeh začetnic mora biti v srčku, da ga otrok osvoji.) Vsaka skupina dobi 100 točk za vsako osvojeno srce. Če imate veliko otrok, povečajte število plakatov in skupin.

2. PESEM PO VAŠI IZBIRI, da se otroci zberejo.

3. ZGODBA z naslovom VZLJUBIL ME JE, ko sem bil še grešen

Cilj zgodbe:

Da bi otrok spoznal, da ga je Bog vzljubil, ko je bil še neposlušen in da je Bog raje kaznoval svojega sina, kot njega.

Zgodba:

Simon si je mislil, da je lepo živeti stran od vročega mesta. Našel si je že najboljšega prijatelja. Prepričan je bil, da bodo tudi njegovi starši srečni, ko so našli dom v novi soseski s svojim dvoriščem. Vendar niso bili.

Simon je preživel veliko časa zunaj, da se je lahko vsaj za nekaj časa pretvarjal, da se mama in oče ne prepirata. Ko je ležal na dvorišču, je iskal podobe v velikih belih oblakih. Skušal si je predstavljati, da vidi gradove, srečne ljudi, živali in celo velike jadrnice. A celo zdaj je slišal jezne glasove, ki so prihajali iz njihove nove hiše. Nenadoma so bile edine podobe, ki jih je videl v oblakih, jezni obrazi. Njegove rjave oči so se napolnile s solzami.

Simon ni razumel, zakaj se dva človeka, kot sta njegova starša, ki naj bi se ljubila, nenehno prepirata. Z novim prijateljem Tilnom sta se nekajkrat sprla, a nista dolgo ostala jezna. Eden izmed njiju je rekel: »Oprosti« in kmalu sta bila spet najboljša prijatelja. Zakaj tega ne zmorejo tudi odrasli?

Včasih je Simon v solzah zaspal. Ni vedel, kaj bi lahko storil, da bi se starša imela rada.

Nekega dne je Simon prišel domov iz šole in ni slišal nobenega prepiranja. Ko je stopil v kuhinjo, so starši samo sedeli tam. Simon je videl, da je njegova mama jokala; imela je rdeče in otekle oči.



Tudi oče je bil videti žalosten. Dolgo časa ni nihče nič rekel. Potem pa je oče prekinil tišino s tresočim glasom. »Simon, z mamo sva se odločila, da bi bilo bolje, če ne živimo več skupaj. Moj kovček je pripravljen in kmalu bom odšel.«

Simon je bil osupel. »Ampak saj boš prišel domov do teme, a ne, očka?« Simon je skušal zveneti pogumno, a solze so mu že tekle po licih.

»Ne, sin. Nič več ne bom živel tukaj. A lahko se srečava vsak drugi konec tedna in delava stvari, ki jih imaš najraje.«

»Bo tudi mama zraven?« je Simon proseče gledal očeta, ko je čakal na odgovor.

»Mislim, da to ne bi bila dobra ideja,« je odgovoril oče.

Oče mu je položil roko na rame in rekel: »Simon, to je morda težka razumeti, a nič več ne ljubim tvoje mame. Zdaj pa bodi priden. Kmalu boš razumel, da je to boljše za vse nas.«

Iztrgal se je iz očetovih rok in stekel ven. Zunaj je ostal dolgo časa. Malo je jokal, predvsem pa se je skušal spomniti, kako bi lahko spremenil stvari. Mislil si je: *Ko bi vsaj lahko izvedel, od kod prihaja prava ljubezen. Potem bi jo nekaj dobil in jo dal mami in očetu in vsi bi bili lahko skupaj in spet srečni.*

Ko bi vsaj našel pravo ljubezen, potem bi lahko pomagal očetu, ko ga bo naslednjič videl.

Kje naj iščem? se je spraševal. Moj učitelj pravi, da je slovar knjiga z odgovori. Tako se je naslednji dan Simon odpravil v velikemu slovarju v razredu. S prstom je šel počasi po stolpcu besed. Tam je bilo toliko besed, da se je spraševal, ali bo našel besedo ljubezen. »Tukaj je! Našel sem jo!« je rekel zmagoslavno. Počasi je prebral pomen: »biti nekomu pri srcu, ceniti, čutiti ljubezensko strast, predanost, nežnost do nekoga.«

Slovar pa mu ni povedal, kako in kje dobiti ljubezen.

Iskati moram drugje, ampak kje? se je spraševal. Že vem! Ko je očka hotel razveseliti mamo in ji pokazati, kako zelo jo ima rad, je šel v papirnico in ji kupil posebno voščilnico z napisom »Ljubim te«. Mogoče bom tam našel odgovor, si je mislil.

Zato je hitro sedel na svoje rdeče kolo in kar najhitreje odpeljal v papirnico v bližnjem nakupovalnem središču.

»Oprostite,« je Simon rekel prodajalki. »Potrebujem zelo posebno voščilnico, ki pove, kaj je prava ljubezen.«

»No ... naj pogledam,« je smehljajoča prodajalka odgovorila z iskrico v očeh. »Verjetno je to pomembno. Vidim, da želiš najboljšo.«

»Da, gospa, res je; imeti mora odgovor na to, kaj je prava ljubezen.«



Prodajalka se je ponovno nasmehnila in pokazala: »To so najboljše voščilnice, kar jih imamo. Upam, da boš našel, kar iščeš.«

Simon je prebral več voščilnic. Na eni je pisalo: »Ljubezen je skupno preživljanje dneva.« Vem, da to ni pravi odgovor, se je odločil. Mama in oče sta veliko dni preživela skupaj, a sta se le prepirala. Zdaj pa sploh nista skupaj, kot bi morala biti družina.

Še naprej je iskal in prebral še eno voščilnico: »Ljubezen pomeni, da ti ni treba nikoli reči ›Oprosti‹. Ampak prav to bi morala storiti, si je mislil. Reči bi morala »Žal mi je« in se pobotati – tako kot Tilen in jaz.

Simon je bil žalosten, ko ni našel voščilnice z odgovorom, ki ga je potreboval.

Naslednji dan na poti v šolo ga je Tilen vprašal: »Simon, kaj je narobe s tabo? Videti si, kot da bi izgubil zadnjega prijatelja. Ali lahko kaj storim, da te razveselim?«

»Mislim, da ne, Tilen. Iščem odgovor na to, kaj je prava ljubezen in kako jo dobiti,« je rekel Simon.«

Na Tilnovem obrazu se je narisal velik nasmeh. »Hej, mislim, da ti lahko pomagam, Simon.«

»Lahko? Kako?«

»Zakaj ne prideš z mano na Veseli klub? Prejšnji teden je učiteljica rekla, da nam bo danes na klubu povedala največjo ljubezensko zgodbo tega sveta. Pa še resnična je!«

»Res? Ali si prepričan, Tilen?«

»Da!«

»Potem bom šel s teboj.«

Napočil je konec šole! Tilen in Simon sta šla hitro na Veseli klub.

»Pohiti, Tilen! Ne želim zamuditi niti ene besede, ki jo bo povedala učiteljica,« je rekel Simon zadihano.

Učiteljica je čakala pri vratih, da bi pozdravila vsakega otroka. Ko je zagledala Simona, mu je rekla: »Tako sem vesela, da si danes prišel na naš klub, Simon.«

»Moral sem priti; slišal sem, da boste povedali največjo resnično ljubezensko zgodbo na svetu,« je odgovoril Simon.

»Prav imaš, bom. Ta resnična zgodba prihaja iz ›knjige z odgovori,« je rekla učiteljica.

Oh ne, si je mislil Simon. Ne slovar! Tja sem že pogledal. Ni mi povedal, kako dobiti pravo ljubezen.

To je zgodba, ki jo je povedala učiteljica: »Otroci, največja prava ljubezenska zgodba, kar jih obstaja, je zapisana v Božji knjigi, Svetem pismu. Pred mnogimi leti se je v mestu Betlehem rodil deček. Ime mu je bilo Jezus in bil je Božji Sin. Bog je poslal svojega Sina iz nebes na zemljo, da bi opravil zelo posebno nalogo – da bi umrl za greh.«



Simona je zaskrbelo: *Mislil sem, da bo to ljubezenska zgodba, kjer bodo vsi srečni. Umiranje me žalosti!* A pozorno je poslušal. »Ta posebni otrok, Božji Sin, je prišel na zemljo, da bi nase vzel kazen za naše grehe.

Sveto pismo pravi: »saj so vsi grešili«. To pomeni, da ima vsak »željo«, da bi delal napačne stvari, npr. da ne bi ubogal staršev, da bi lagal, goljufal in včasih vzel stvari, ki niso njegove. Simon je vedel, da je grešil. Še včeraj zvečer ni ubogal mame, ko mu je rekla, da je čas, da ugasne luč. Poslušal je, ko je učiteljica brala iz Svetega pisma, da je kazen za greh smrt in ločenost od Boga za vedno. Ko je ravno hotel obupati, je učiteljica rekla: »A obstaja dobra novica! Jezus je odrastel v moža. Ko je odrašal, ni nikoli naredil ničesar napačnega. Sveto pismo prav, da je Jezus edini, ki je lahko nase vzel kazen za grehe, vseh ljudi, ker ni imel svojih grehov.«

»Sveto pismo nam pravi, da nas Bog tako zelo ljubi, da je žrtvoval svojega Sina, da je trpel za naše grehe in umrl na križu. Poslušajte Božjo besedo: »Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili Boga. On nas je vzljubiil...« (1 Jn 4,10).

Potem pa je učiteljica, rekla: »Gospod Jezus pa ni ostal mrtev. Možje so položili njegovo telo v grob. Čez tri dni ga je Bog obudil od mrtvih. Danes živi. Je v nebesih, kjer pripravlja prostor za tiste, ki ga sprejmejo za svojega Odrešenika. Mogoče se sprašuješ, kako lahko sprejmeš Božji ljubezenski dar večnega življenja.«

Učiteljica je prebrala naslednje besede iz Svetega pisma: »... da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje« (Jn 3,16).

Simon se je poslovil in kar najhitreje stekel domov. »Mami, mami, ne boš verjela, kaj se mi je danes zgodilo.« Mami je povedal vse o največji ljubezenski zgodbi. Potem je rekel: »Mami, Gospod Jezus želi, da sprejmeš njegov ljubezenski dar večnega življenja, da boš lahko tudi ti del Božje družine.« Njegova mama je začela verovati in je tisto popoldne sprejela Gospoda Jezusa. Zdaj sta oba vedela, da prava ljubezen prihaja od Boga.

Končno je prišla sobota in očka ga je prišel iskat. Čim sta prišla v njegovo hišico, mu je Simon navdušeno povedal, vse o Bogu in kaj se je zgodilo njemu in mami. Oče mu je hitro rekel: »Žal mi je, ampak ne zanima me Bog niti ljubezen, o kateri govoriš.«

Simon ga je objel in ga prosil: »Prosim, očka, moraš sprejeti ta ljubezenski dar od Boga! Potem bo morda naša družina spet skupaj.« »Mogoče nekega dne, Simon, a ne zdaj,« mu je rekel oče. Simon se je sprehajal po odprtem polju v bližini očetove hišice.

Molil je: »Dragi Bog, prosim, pomagaj očku, da bo sprejel tvoj posebni ljubezenski dar. Hvala ti, da sem jaz lahko ugotovil, od kod prihaja prava ljubezen in molim, da bi ga še mnogi spoznali.«



4. VPRAŠANJA ZA OBNOVITEV ZGODBE IN RAZMEVANJE.

Če želimo utrditi otrokovo znanje in preveriti svoje učenje, lahko to naredimo z vprašanji. Otroke razdelimo v dve skupini, ki med seboj tekmujeta. Vprašanja postavljamo izmenično. Skupina oz. otrok, ki na vprašanje odgovori pravilno, iz vrečke potegne listek, kjer so zapisane točke.

Skupina, ki zbere več točk -zmaga. Na koncu pa lahko vsi dobijo bombonček, saj so sodelovali v igri.

Predlogi za vprašanja

1. Zakaj je Simon preživel veliko časa na prostem namesto v hiši? *(Da se je lahko pretvarjal, da se njegovi starši ne prepirajo.)*
2. Kje je Simon iskal pravo ljubezen? *(V slovarju in v papirnici.)*
3. Zakaj je Simon želel iti na Veseli klub s Tilnom? *(Ker je Tilen rekel, da jim bo učiteljica povedala, od kod prihaja prava ljubezen.)*
4. Ko je učiteljica rekla, da je zgodba o tem, od kod prihaja ljubezen, iz knjige z odgovori, kaj je Simon mislil, da je to? *(Mislil je, da bo uporabila slovar.)*
5. Na kaj pa je mislila učiteljica? *(Na Sveto pismo.)*
6. Zakaj je Jezus prišel na zemljo kot dojenček? *(Da bi umrl za naše grehe.)*
7. Zakaj je bil Božji Sin, Gospod Jezus, edini, ki je lahko nase vzel kazen za naše grehe? *(Ker ni Jezus nikoli naredil ničesar napačnega ali grešnega. Bil je popoln.)*
8. Komu je Simon najprej povedal, kaj se mu je zgodilo na Veselem klubu? *(Mami.)*
9. Kaj se je zgodilo, ko je spet videl očeta? *(Simon mu je povedal o Gospod Jezusu, oče pa je rekel: »Žal mi je, ne zdaj.«)*
10. Kako se je Simon počutil, ko oče ni hotel sprejeti Gospoda Jezusa? *(Rad ga je imel in molil je zanj.)*

5. ODLOMEK IZ SVETEGA PISMA - Pismo Rimljanom 8,37-39

S seboj prinesite Sveto pismo, lahko otroškega ali v slikanici. Odprite priporočen odlomek ali izberite drugega krajšega. Sveto pismo naj roma od otroka do otroka. Vsak naj prebere stavek ali dva. Ko končate z branjem, naj otroci obnovijo vsebino in odgovorijo na vprašanje:

- Kako me je Bog nagovoril v tem odlomku? Kaj mi sporoča?

6. PESEM PO VAŠI IZBIRI za zaključek.

Pripravila:

Dubravka Turinski, Vesela novica